

UZASADNIENIE

Powódka A. G. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 6.000 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 5.000 zł od dnia 07.05.2013 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 1.000 zł od 14 -dnia od doręczenia pozwanej pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu podała, że powódka jadąc autobusem komunikacji miejskiej w O. uległa wypadkowi w postaci naderwania więzadeł kolanowych oraz urazu biodra i barku gdy jako pasażerka została przewrócona na skutek nagłego hamowania autobusu. Posiadacz pojazdu był ubezpieczony u pozwanego, który nie przyjął swojej odpowiedzialności za skutki wypadku. Powódka doznała bólu o takim natężeniu, że powodował trudności w codziennym funkcjonowaniu i musiała przyjmować leki przeciwbólowe.

Pozwany wniosł o oddalenie powództwa podnosząc, iż kwestionuje roszczenie zarówno co do zasady jak i wysokości.

Pozwany podał, że w toku postępowania likwidacyjnego ustalił, że pozwana nie została poszkodowana w trakcie zdarzenia z dnia 07.01.2013 r. gdyż osoby poszkodowane zostały wymienione w notatce policyjnej o zdarzeniu drogowym z dnia 14.02.2013 r., również z dokumentacji medycznej powódki nie wynika aby doznała w tym dniu jakiegokolwiek urazu a wynika z niej szereg zmian zwyrodnieniowych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 07 stycznia 2013 r. w O. na ul.(...) doszło do zdarzenia drogowego z udziałem autobusu komunikacji publicznej linii nr 9 M. nr rej.(...) na skutek nieprawidłowego zmieniania pasa ruchu. Na skutek zdarzenia lekkich obrażeń doznali pasażerowie autobusu. Pasażerem tego autobusu w tym czasie była także powódka i B. L.. Kiedy autobus gwałtownie zahamował -w celu uniknięcia zderzenia z samochodem osobowym- podróżująca nim powódka upadła. Powódka zgłosiła szkodę pozwanemu, którego łączyła umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z MPK w O.. Pozwany odmówił zapłaty odszkodowania.

(dowód: notatka o zdarzeniu drogowym –k.9, zgłoszenie szkody -10-12, pismo pozwanego –k.13, zeznania świadka B. L. –k.56)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powódka kwoty dochodzonej pozwem domagała się z tytułu zadośćuczynienia za krzywdę, która nastąpiła na skutek doznanych urazów spowodowanych upadkiem w autobusie MPK. Powódka podała, że doznała naderwania więzadeł kolanowych oraz urazu biodra i barku.

Pozwana nie kwestionowała, że obejmuje ochroną ubezpieczeniową od odpowiedzialności cywilnej pozwanego podniosła jednak, że z notatki policyjnej o zdarzeniu drogowym nie wynika aby powódka była poszkodowana w tym zdarzeniu.

Z zeznań świadka B. L. wynika jednak, iż podróżowała wtedy razem z powódką, która na skutek gwałtownego hamowania autobusu MPK linii 9 upadła co skutkowało dolegliwościami bólowymi.

W ocenie Sądu zatem powódka wykazała, że w rzeczywistości była poszkodowaną w przedmiotowym zdarzeniu drogowym wbrew treści notatki policyjnej z dnia 14.02.2013 r.

Zgodnie z art.445 § 1 kc w zw. z art.444 § 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Na powódce spoczywał ciężar dowodu, że skutkiem upadku do jakiego doszło na skutek tego zdarzenia drogowego było uszkodzenie ciała lub rozstrój zdrowia. W związku z tym na jej wniosek dopuszczony został dowód z opinii biegłego z zakresu chirurgii na okoliczność doznanych urazów, procentowego uszczerbku na zdrowiu, rozmiaru cierpień powódki, ustalenia postępu rehabilitacji.

Powódka nie stawiała się jednak na żaden z terminów wyznaczonych przez biegłego w celu badania. Ostatecznie na rozprawie w dniu 18 września 2014 r. pełnomocnik powódki cofnął wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego oraz o przesłuchanie świadka T. J.. Oświadczył, iż powódka jest obłożnie chora i złożył na tą okoliczność zaświadczenie lekarskie wnosząc o nie obciążanie jej kosztami procesu

Wobec powyższego Sąd uznał, że powódka nie wykazała przesłanek wskazanych w art.445 § 1 kc w zw. z art.444 § 1 kc, które uzasadniałyby uwzględnienie jej żądania.

Zgodnie zaś z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa bowiem na tym, kto z tego faktu wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem art. 6 k.c. jest przepis art. 232 k.p.c., zgodnie z którym strony zobowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powódce spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie. Podkreślić należy, iż w przedmiotowym postępowaniu strona powodowa reprezentowana była przez profesjonalnego pełnomocnika, który powinien był być świadomy wystąpienia negatywnych konsekwencji procesowych w przypadku gdy powołuje mniej dowodów niż tego wymaga materialnoprawna podstawa zgłoszonego roszczenia.

Sąd odstąpił także od przeprowadzenia dowodu w postaci przesłuchania powódki w charakterze strony gdyż jak wynika z zaświadczenia lekarskiego z dnia 16.09.2014 r. powódka od 29.05.2014 r. przebywa w Zakładzie (...) w D. z powodu całkowitej niesamodzielności i konieczności całodobowej opieki.

Wobec powyższego Sąd powództwo oddalił. O kosztach procesu orzeczono zaś na podstawie art.102 kpc. Powódka jest emerytką a obecnie wymaga całodobowej opieki zatem mając na względzie sytuację zdrowotną i finansową powódki należy uznać, że zachodzi przypadek szczególnie uzasadniony z przepisu art.102 kpc.

z/1.odnot., 2. doręczyć pełn. pozwanego, 3. z apelacją/za 1 4dni O., 13 października 2014 r.